

Pastor Wilhelm Busch: „365 puta On“; 21. Studeni, str. 332

„Imam protiv tebe: prvu si ljubav svoju ostavio. Spomeni se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva djela.“ (Otkrivenje 2, 4-5)

Iznenadujuće je kako Biblija, uvijek, u drugom smijeru od nas razmišlja.

Uzmimo, eto, posljednju knjigu Novog Zavjeta, knjigu Otkrivenja. Knjigu, koja u potresnim slikama govori o Božim gnjevnim sudovima nad otpalim i bezbožnim svijetom.

Kad bi neki čovjek našega kova započeo pisati takvu knjigu; osvjedočen, naravno, da Božji sudovi jednom moraju uslijediti, najvjerojatnije bi započeo dajući svojevrsan presijek proteklih vremena. Dao bi nekakvu dijagnozu ili prikaz pokvarenosti u svijetu.

Ivanovo Otkrivenje, nasuprot, čini to sasvim drugačije. I ono ima za cilj posvjedočiti da će Božji sud jednom zadesiti svijet. No ono započinje time; i to je ono iznenađuje i nenadano, što ono najprije govori o grijesima djece Božje, t.j.: o onome, što razotkriva manjkavosti Isusovih učenika u vjeri.

To je jako gorka pilula za nas. Lako je vidjeti „brvno u očima“ svijeta, ali primijetiti „trun u vlastitim očima“?! Nemoguće je, dakle, čitati Otkrivenje a ne proći kroz unakrsnu vatru suda Božjega. Ovdje, eto, sam Gospodin govori o najizvornijem grijehu djece Božje, a to je: da zaboravljaju „prvu ljubav“. Da „prvu ljubav“! A što bi to moglo biti?

To je ljubav Gospodina Isusa Krista prema nama grešnicima. „On je nas prvi ljubio“, kaže Biblija. Sve je započelo s njegovom ljubavlju, koju je podnoseći križ dokazao. A nastavak je uslijedio, kada je s istom ljubavlju krenuo u potragu za nama...

To je, dakle, ono od čega se može otpasti i otuđiti. Vratimo se stoga k njemu i njegovoj velikoj ljubavi!

***Gospodine! Pokaži nam svoju ljubav i u tome, što ćeš otkriti u čemu sami griješimo!
Amen.***